

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-419-1-19>

IMPACT OF THE NATIONAL HEALTH SYSTEM SUSTAINABLE SOCIAL DEVELOPMENT

ВПЛИВ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я СТАЛІЙ СУСПІЛЬНИЙ РОЗВИТОК

Stanislavska S. S.

*Junior Researcher,
Research Department of Internal
Medicine, State Scientific Institution
“Center for Innovative Healthcare
Technologies” of the State
Administration of Affairs,
Kyiv, Ukraine*

Станіславська С. С.

*молодший науковий співробітник
наукового відділу внутрішньої
медицини, Державна наукова
установа «Центр інноваційних
технологій охорони здоров'я»
Державного управління справами,
м. Київ, Україна*

У контексті аналізу інструментарію розвитку національної системи охорони здоров'я та визначення її оптимізаційного впливу на забезпечення умов сталого суспільного розвитку України постає доцільність зменшення навантаження з держави з одночасним відцентруванням повноважень іншим залученим до даного процесу суб'єктам. Однак, держава відчужуючи частину своїх повноважень у даній сфері втрачатиме також і спроможність виступати гарантом забезпечення рівномірної доступності до медичної допомоги всіх без виключення соціальних прошарків, що у кінцевому підсумку призведе до зниження рівня державного контролю за якістю медичних послуг. Виходячи із цього, на думку С.Книш забезпечення розвитку національної системи охорони здоров'я та перетворення її на стратегічну умову забезпечення сталого суспільного розвитку передбачає дотримання пріоритетних напрямків її розвитку, серед яких: безоплатна загальна медична допомога як право громадянина; для забезпечення такого права існує державна структура – Міністерство охорони здоров'я, всі медичні заклади є державними підприємствами, а усі лікарі отримують заробітну плату із державного бюджету; медичне обслуговування має ґрунтуватись на двох принципах: дільничному та ієрархічному [1, с. 55]. З огляду на це, розвиток національної системи охорони здоров'я має передбачати індикативну відповідь на очікування суспільства та інституційні запити держави щодо забезпечення результативності її функціонування у формі запровадження гнучких прийомів гарантування безпеки життєдіяльності населення, здійснення ефективної профілактичної діяльності серед населення та просування інтенсивних інфраструктурних модернізацій у даній сфері. Осучаснення

системи охорони здоров'я будучи одним із результативних прийомів її розвитку передбачає запровадження низки пілотних проєктів направлених на розширення переліку гарантованих державою медичних послуг з результативними акторами децентралізаційного порядку (регіон, громада, інституція), що слугуватиме переформатуванню медичної допомоги. Орієнтація на запровадження децентралізованої моделі публічного управління системою охорони здоров'я, передбачаючи делегування повноважень зверху на місцевий рівень дозволить привести у відповідність її результативності з очікуваннями споживачів медичних послуг, скоригувавши їх об'єктивну вартість та вироблення інструментарію підвищення якості їх надання.

Приведення у відповідність вітчизняної системи охорони здоров'я до світових цивілізаційних стандартів забезпечення її розвитку у постмодерний період передбачаючи її переорієнтацію на втілення західних норм формування та реалізації публічної політики у даній сфері супроводжується здійсненням медичної реформи. У зв'язку із цим артикулюється практико-прикладна доцільність модернізації інституційно-інструментальних процесів публічного управління сферою охорони здоров'я, й на цій основі розвитку електронної демократії як засобу зміцнення владно-громадської взаємодії, приведення у структуру відповідність сфери медичних послуг до потреб пацієнтів. Це безпосередньо ставить питання про зміцнення довіри населення до сфери охорони здоров'я через удосконалення інструментарію підвищення якості медичної допомоги, формування системи медичних послуг в абсолютній кореляції до потреб пацієнтів й на цій основі підвищення якості та тривалості життя населення, зміцнення публічності системи охорони здоров'я загалом. Виходячи із цього орієнтація національної системи охорони здоров'я на розширення її інструментальної спроможності у частині підвищення результативності надання «електронних довірчих послуг» у сфері охорони здоров'я слугуватиме одним із модернізаційних механізмів забезпечення її розвитку у постмодерний період. Передбачаючи у такий спосіб розширення переліку надання медичних послуг через інформаційно-телекомунікаційну систему сфера охорони здоров'я здобуде технологічне оформлення результативності свого розвитку через впорядкування відповідних процедур її модернізації. У даному відношенні, йдеться про нову синергійну результативність, яку гарантує інформатизація сфери охорони здоров'я, шляхом запровадження переліку інтегрованих е-послуг, технології єдиного вікна та е-зв'язку між пацієнтом та лікарем, установою та громадянином з приводу отримання публічної послуги у сфері охорони здоров'я. Це свідчить про те, що запровадження інструментарію е-урядування в межах вітчизняної системи охорони здоров'я спрощуючи практику взаємодії між інституціями на населенням сприятиме економії коштів держави на процедури адміністрування, а відтак і якості його

медичного обслуговування. Виходячи із цього на думку А.І. Семенченка та В.М. Дрешпака «трансформація охорони здоров'я на основі системи електронної охорони здоров'я сприятиме забезпеченню основних прав людини завдяки підвищенню рівня справедливості, згуртованості, якісному життю та медико-санітарній допомозі» [2, с.44].

Отже, перетворення сфери охорони здоров'я на стратегічний пріоритет сталого суспільного розвитку виступає результативною умовою підвищення стандартів надання якісної медичної допомоги населенню та гарантом безпеки його життєдіяльності. Структурно-функціональне призначення розвитку сфери охорони здоров'я для процесів оптимізації публічного управління в умовах забезпечення сталого суспільного розвитку зумовлює доцільність розроблення оптимізаційних напрямків реформування публічного управління у сфері охорони здоров'я України у постмодерний період, що потребує детального розгляду у подальших дослідженнях.

Література:

1. Книш С. Удосконалення публічного управління сферою охорони здоров'я в Україні: аналіз реформи та європерспективи. Актуальні проблеми право- знавства. 2019. Вип. 1. С. 53-64.

2. Електронне урядування та електронна демократія : навчальний посібник : у 15 ч. / за заг. ред. А.І. Семенченка, В.М. Дрешпака. Київ, 2017. Частина 2: Електронне урядування: основи та стратегії реалізації / А.І. Семенченко, А.О. Серенок. Київ : ФОП Москаленко О.М., 2017. 72 с.